

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2019 om ændring af Landstingslov om dyreværn

(Overførsel af myndighedsbeføjelser til Naalakkersuisut samt forbud mod seksuel omgang med dyr)

§ 1

I Landstingslov nr. 25 af 18. december 2003 om dyreværn foretages følgende ændringer:

1. Kapiteloverskriften til *kapitel 1* affattes således:

“*Generelle bestemmelser om dyreværn*”

2. Kapiteloverskriften til *kapitel 2* udgår.

Kapitel 3-10, bliver herefter *kapitel 2-9*.

3. § 1 affattes således:

“ § 1. Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.”

4. Efter § 3 indsættes:

” § 3 a. Det er forbudt at have seksuel omgang med eller foretage seksuelle handlinger med dyr, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Forbuddet omfatter ikke handlinger, som udføres af veterinærmedicinske eller zootekniske årsager, herunder i forbindelse med avl og reproduktion, dyreforsøg eller af andre lignende legitime grunde.”

5. § 22 affattes således:

“ § 22. Naalakkersuisut påser overholdelsen af denne lov og forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. En dyrlæge eller hundeinspektør, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, skal, så snart det er muligt, anmelde forholdet til veterinærmyndigheden. Dette gælder dog ikke, hvis forholdet på opfordring straks rettes.

Stk. 3. En dyrlæge eller hundeinspektør, der tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, skal opfordre den ansvarlige dyreholder til at lade dyret aflive straks, hvis dyret ikke kan helbredes, og det vil medføre unødigt lidelse at lade dyret leve. Såfremt dyret ikke aflives, skal dyrlægen eller hundeinspektøren indberette forholdet til veterinærmyndigheden inden 24 timer.

Stk. 4. Dyrlægen eller hundeinspektøren kan aflive dyret straks, hvis den ansvarlige dyreholder nægter at efterkomme en opfordring efter stk. 3, og det vil medføre unødigt lidelse for dyret at følge fremgangsmåden i § 23. Såfremt dyret aflives, skal det indberettes til veterinærmyndigheden inden 5 hverdage.”

6. § 23 affattes således:

“ **§ 23.** Behandles dyr uforsvarligt, kan veterinærmyndigheden give den ansvarlige påbud om dyrets behandling.

Stk. 2. Efterkommes et påbud efter stk. 1 eller 4 ikke, kan veterinærmyndigheden sørge for dyrets pasning og kan herunder anbringe dyret et andet sted.

Stk. 3. Veterinærmyndigheden kan straks eller senere bestemme, at dyret skal sælges eller aflives, hvis forholdene taler herfor, herunder dyrets tilstand, udsigten til at ejeren kan passe dyret igen, eller udgifterne til dyrets placering andetsteds.

Stk. 4. Er dyret sygt eller kommet uhelbredeligt til skade, kan veterinærmyndigheden meddele påbud om aflivning, hvis det vil medføre unødigt lidelse at lade dyret leve.

Stk. 5. Veterinærmyndigheden kan meddele påbud om, at dyr, der holdes i strid med bestemmelserne i medfør af § 6, nr. 4, om fornødent skal aflives.

Stk. 6. Påbud efter stk. 1-5 skal meddeles skriftligt. Ejeren af dyret skal have lejlighed til at udtale sig. Udtalelsen skal være i veterinærmyndighedens besiddelse inden 14 kalenderdage.

Stk. 7. Stk. 6 kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at afværge unødigt lidelse for dyret, eller når den ansvarlige ikke er at træffe. Skriftlig meddelelse efter stk. 6 skal herefter finde sted, så snart det er muligt.”

7. § 24 affattes således:

“ **§ 24.** Veterinærmyndigheden kan aflive dyret straks, hvis det vil medføre unødigt lidelse for dyret at følge fremgangsmåden i § 23, stk. 4.

Stk. 2. Er veterinærmyndigheden forhindret i at udføre aflivningen, kan myndigheden bemyndige en stedfortræder til at udføre aflivningen.”

8. § 25 affattes således:

“ **§ 25.** Aflivning, der foretages med henblik på at beskytte dyr mod unødigt lidelse, sker uden erstatning til ejer og på ejers regning.

Stk. 2. Anbringelse af dyr andetsteds samt videresalg efter § 23, stk. 3, sker uden erstatning til dyrets ejer. Veterinærmyndigheden kan efter vurdering bestemme, at omkostninger forbundet med dyrets anbringelse sker for ejers regning.

Stk. 3. Den, der har fået et påbud efter § 23, stk. 1-5, kan indbringe sagen for domstolene inden 14 kalenderdage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Indbringelse for domstolene har ikke opsættende virkning, dog undtaget § 23, stk. 5.”

9. § 26 affattes således:

“ **§ 26.** Veterinærmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse, adgang til et dyrehold med henblik på at sikre overholdelsen af lovens bestemmelser og forskrifter udstedt i medfør heraf.”

10. § 27 affattes således:

” § 27. Overtrædelse af § 1, § 3, § 3a, stk. 1, §§ 4, 5 og 7, § 8, stk. 1, § 9, § 11, stk. 1, § 13, stk. 1, §§ 14, 15, 17, 18 og 20, og § 22, stk. 2 og 3, kan medføre foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 2. For overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af §§ 6, 10, og 12, § 13, stk. 2, §§ 16, 19, og 21, kan der fastsættes foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 3. Hvor loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf hjemler fastsættelse af bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 4. Ved grov eller gentagende overtrædelse af § 1, § 3, § 3 a, stk. 1, §§ 4, 5 og 7, § 8, stk. 1, § 9, § 11, stk. 1, § 13, stk. 1, §§ 14, 15, 17, 18 og 20, og § 22 stk. 2 og stk. 3, kan idømmes forbud mod enhver form for hold af dyr for bestandigt eller for en tidsbegrænset periode på minimum 1 år, samt idømmelse af foranstaltninger efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 5. Bøde, der fastsættes efter stk. 1-4 tilfalder Landskassen.”

11. Overalt i loven ændres ”Landsstyret” til: ”Naalakkersuisut” og ”Landsstyrets” til: ”Naalakkersuisuts”.

§ 2

Inatsisartutloven træder i kraft den 1. juli 2019.

Grønlands Selvstyre, den xx. xxx 2019

Kim Kielsen